

— Πάλι μου κόπιασες; ανέκραξε μετά θυμού εὐθύς ὡς με εἶδε, δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὲ ξεφορτωθῇς;

— Λοιπὸν ἐπιμένεις;... ἠρώτησα δειλῶς.

— Σοῦ τὸ εἶπα καὶ σοῦ τὸ ξαναλέγω παστρικά, ξεφορτώσου με!... Δὲν σὲ θέλω ἄλλο γιὰ ἐρωμένο!...

— Ἐχεις δίκαιον, Ἀγγέλω, ἐρωμένος σου οὐδέποτε ὑπῆρξα. Ὑπῆρξα ἐρωμένος σου. Θὰ ἤκουσες βέβαια ὅτι ὁ κύριος Κόντος...

— Μὴ μὲ σκοτίζης, σὲ παρακαλῶ, καὶ μ' αὐτὸν τὸν μαγκούφη σου!...

— Μὰ λοιπὸν εἰσαι ἀκαμπτος;... Εἰσαι Μέγαιρα, εἰσαι Ἐριννύς, εἰσαι Ἀληκτώ!...

— Ἀλύκτα ὅσον θέλεις.

— Ἐπιμένεις νὰ μὲ ἀφήσης;...

— Ναί.

— Τοῦλάχιστον ὁμῶς, ἀσπλαγχνε, ἀνεβόησα νὰ μὲ ἀφίσσης μὲ ε, μὴ μὲ ἀφήσης μὲ η, διότι εἶνε πολὺ σκληρόν.

— Ἀ! μὰ ξέρεις ποῦ μ' ἐπαραφορτώθηκες! ἀνέκραξε μανιώδης ἡ Ἀγγέλω. Ἐξ' ἀπὸ 'δῶ!...

Καὶ ἀρπάσασα τὸ τηγάνιον ἐπέπεσε κατ' ἐμοῦ. Ἡμῶν-
θην ὅσον ἡδυνάμην διὰ μιᾶς πυράγρας, ἀλλ' ἡ ἀχρεία ἤρ-
χισεν ἐνταυτῷ νὰ βάλλῃ τοιαύτας κραυγὰς, ὥστε ὠρμησαν
οἱ γείτονες, ἀνῆλθε δὲ καὶ εἰς τυχαίως διαβαίνων ἀστυνο-
μικὸς κλητὴρ, ὅστις μὲ ὠδήγησεν εἰς τὸ κρατητήριον.

— Κύριε, εἶπον πρὸς τὸν ἀστυνόμον ἀπολογούμενος δὲν
πταίω ἐγώ. Ἐκεῖνος ὁ ἀχρεῖος ὁ Μανώλης εἶνε ὁ αἷτιος
τοῦ δυστυχήματός μου. Εἶνε ἀνθρωπος ἐλεεινός, φαῦλος,
εἶνε ἀνθρωπος τῆς τρίτης κλίσεως, ὁ Μανώλης τοῦ Μανώ-
λης τοῦ Μανώλους, κατὰ τὸ ἡ πανώλης τῆς πανώλους....

— Ἐκατάλαβα, εἶπεν ὁ ἀστυνόμος μειδιῶν, θὰ εἶνε μα-
θητὴς τοῦ Κόντου.

— Καὶ θὰ πάσχη ἀπὸ ὑποκοινίας, προσέθηκεν ἑτερός
τις ὑπάλληλος παριστάμενος.

Διέταξαν νὰ μὲ ἀπολύσωσιν· ἀλλ' ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ ἀ-
στυνόμου μ' ἔκαμε νὰ συνετισθῶ. Σκεφθεὶς ὠριμώτερον ἐ-
πείσθην πράγματι ὅτι ὁ αἷτιος τῆς δυστυχίας μου δὲν ἦτο
ὁ Μανώλης, ἀλλ' ὁ καθηγητὴς μου. Ἡ πρὸς τὰ δόγματα
τοῦ προσήλωσις ἦτο ἡ ἀφορμὴ τῆς διαρρήξεως τῶν μετὰ
τῆς Ἀγγέλως σχέσεών μου. Διὰ τοῦτο ἔκτοτε παρήτησα
τὴν φιλολογίαν καὶ τὰ ὄνειρά μου, ἔσχισα τὸν Ἡσύχιον
καὶ τὸν Πολυδεύκη, ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ τὰς Γλωσσικὰς Πα-
ρατηρήσεις, ὡμολογῶ μίσους ἀκράθεκτον κατὰ τοῦ πρώην δι-
δασκάλου μου καὶ διὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῶ θὰ διαπράττω τὰς
φρικτοτέρας τῶν ἀνορθογραφιῶν.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἀββακούμ

ΒΙΒΛΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΙΘΩΝ ΤΗΣ ΟΥΡΟΔΟΧΟΥ ΚΥΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΑΥΤΩΝ, ὑπὸ Εὐαγγέλου Α. Καλλιωνοῦ, χειρουργοῦ.
Διατριβὴ ἐπὶ ὑφηγεσίᾳ διὰ τὸ μάθημα τῆς χειρουργικῆς παθολογίας
καὶ θεραπευτικῆς. — Ἀθήνησι, τυπογραφεῖον «Παλιγγενεσίας» Ἰω. Ἀγ-
γελοπούλου. — Ὁδὸς Βορρᾶ. — 1886.

Τὸ ἐξ 119 σελίδων εἰς ὃν σύγγραμμα τοῦτο εἶνε προϊόν μελέτης ἐμβρι-
θοῦς καὶ μεθοδικῆς. Ἡ ἐκθεσις τῶν ιδεῶν εἶνε σαφὴς καὶ γλαφυρά. Ἡ ὅλη
διατριβὴ εἶνε διηρημένη εἰς ὀκτὼ κεφάλαια. Ἐν τῷ πρώτῳ ὁ συγγραφεὺς
πραγματεύεται τὴν Γένεσιν τῆς Νόσου καὶ τὴν Αἰτιολογίαν, ἐν τῷ δευτέ-
ρῳ τὴν Παθολογικὴν Ἀνατομίαν, ἐν τῷ τρίτῳ τὰ Συμπτώματα καὶ τὴν
Διάγνωσιν, ἐν τῷ τετάρτῳ τὰ Γενικὰ φαινόμενα τὰ ἐκ τῆς νόσου ἐπὶ τοῦ
ὀργανισμοῦ, ἐν τῷ πέμπτῳ τὴν Πορείαν, τὴν Διάρκειαν καὶ τὴν Ἀπόληξιν,
ἐν τῷ ἕκτῳ τὴν Πρόγνωσιν, ἐν τῷ ἑβδόμῳ τὴν Θεραπείαν, καὶ τέλος ἐν τῷ
ὀγδόῳ συγκρίνει τὰς διαφόρους κυστεοτομίας. Ἐν τέλει τῆς διατριβῆς κα-
ταχωρίζονται παρατηρήσεις τινὲς ἐκ τῆς κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀρε-
ταίου. Τοιαύτη εἶνε ἡ ὅλη τοῦ πονήματος ταύτου, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀληθῶς ἀ-
ξιόλογον καὶ λίαν εὐμέθοδον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, περὶ οὗ πραγματεύεται,
ἐγχειρίδιον.

Ὁ «Ρωμικός» ἑφημερίς
Ποῦ τὴν γράφει ὁ Σουρῆς.

Τῆς δημοφιλοῦς ταύτης ἑφημερίδος σόματα πλήρη καὶ ἀνελλιπῇ ἀπὸ
τοῦ 1 ἀριθμοῦ μέχρι τέλους τοῦ Δεκεμβρίου 1886 πωλοῦνται εἰς τὸ Βι-
βλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας».

Ἀντὶ δραχ. 50.

ΝΕΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ἀξιοσώστατος ὑπηρετήσας ἐν Ἑλ-
λάδι ὡς ἐμποροῦπάλληλος ζητεῖ
θέσιν· πληροφορίες παρ' ἡμῶν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

Ἑλληνίς, (πτυχιούχος τοῦ Ἀρσνακείου),
ἀξία πάσης συστάσεως, ζητεῖ ἰδιαιτέρας
παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗ-
ΤΟΣ Πωλεῖται εἰς τὸ γρα-
φεῖον τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων, ἀντὶ δραχ. 4,50 καὶ
3,50 ἢ ὅσα εἰς τεκεῖδες. Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι καὶ ἐκ τῶν
ἐπαρχιῶν.